

Intensionsbeskrivelse over forsøget ByeBye Baby – Musik, krop og publikum

Titel på forsøget.

ByeBye Baby – En undersøgelse af musik, krop og publikum.

Forsøgets involverede

Tovholder: Anne Mai Slot Vilmann – Instruktør og projektleder. Cand.mag I Teater- og performancestudier. CV vedhæftet mailen

Michelle Elmhøj Pedersen – Komponist og sanger

Christian Maglenfeldt – Skuespiller

Kontrabasist – Stadig ukendt men er ved at blive fundet.

Konsulent – Stadig ukendt men vi leder efter en som enten kan bidrage med musiske fortællinger og/eller ligestillet dramaturgi.

Tid afsat til forsøget

Hvad vi har indtil nu

Research af temaet er godt i gang, som foregår i samarbejde med Unge og Sorg og Guldbergsskolen. Derudover er bearbejdelse af det musiske materiale sideløbende i gang.

Selve forsøget på Forsøgsstationen

Selve det intensive forsøgsforløb finder sted fra den 20. Januar til og med den 31. Januar 6 timer om dagen fra mandag til fredag. Vi vil gerne låne en sal i hele perioden så der er tid til fordybelse.

Forsøgsperiode

1. November – 20. December. Research og bearbejdelse af temaet. Udvikling af det musiske materiale.

3. Januar – 20. Januar. Forberedelse af materiale til forsøgets afvikling.

20. Januar – 31. Januar. Forsøgets afvikling. Her vil vi en dag inviterer nogle børn ind midt i forsøget og prøve noget af det musiske materiale sammen med børnene.

31. Januar. Visning for Guldbergsskolen om dagen. Visning for interesserede om aftenen. Forsøgets resultat skal dernæst ud på skoler og prøves af.

Selve forsøget

Kort fortalt

Forsøgets hovedformål. Hvordan kan børn, som er publikum integreres i den scenisk fortælling via musikken? Og hvordan kan man ligestille musikken og skuespillet i skabelsesprocessen af det sceniske materiale.

Temaet og målgruppen.

Forsøget tager udgangspunkt i temaet, det at miste, som er uundgåelige i livet.

Målgruppen er børn i alderen 9-12 år fordi de både er gamle nok til at forstå temaet og stadig meget nysgerrige og meget læringsdygtige.

Forsøgets postulat. Om scenekunsten, publikum og læring.

Postulateret for forsøget er, at i møde med scenekunsten er der potentiale for læring hos publikum fordi de igennem fiktionen bliver sat i en alternativ ramme og derfor kan forholde sig anderledes, i dette tilfælde, til det at miste. Mødet imellem publikum og scenekunst

skal dog være tilpas anderledes end deres vante rammer så vi højner sandsynligheden for læring hos publikum. I dette menes at publikum er vant til en bestemt form for dramaturgi og derfor skal præsenteres for en anden. Denne anden form, i dette forsøg er at børnene skal interaktivt integreres i fortællingen via musikken. Alt dette er et postulat men en overbevisning der bygger Erika Fischer-Lichtes teori om forholdet mellem aktør og publikum.

Metode og fremgangsmåde.

Forsøget arbejder med udgangspunkt i viewpointstræning, som det grundlæggende skabes fundament, hvor musikken under forsøget bliver integreret med skuespillet, som er det sceniske materiale vi skaber undervejs i materialet. I denne integration arbejder vi med den ligestillet dramaturgi, som fortælle form. Som udgangspunkt er viewpointstræning i manges øjne en abstrakt arbejdsform og derfor vil der i forsøget ligge et bi forsøg, der via sammensmeltningen mellem viewpointstræningen og dramaturgien prøver at konkretisere det sceniske materiale så publikum forstår den endelige fortælling. Forsøget vil i sammensmeltningen af skuespil, dramaturgi og den ny komponeret musik forsøge at integrerer publikum i den endelige fortælling, hvor deres kommunikation med fortællingen går gennem musikken.

Forsøgets to hovedspørgsmål.

1. Hvordan kan vi ligestille skuespillet og musikken i fortællingen?
2. Hvordan kan vi inddrage publikum i den musiske fortælling så de får en indflydelse under visningen? Med det udgangspunkt at scenekunst er et live medie og at publikum også er en aktør.

Forsøgets oprindelse

Forsøget bygger på et ønske om at ville bruge scenekunsten funktionelt og i dette tilfælde at børn kan lære noget af scenekunsten. Jeg mener at vi skal lære noget af scenekunsten og derfor var der et ønske om at gribe fat i et svært emne, som det at miste og se på hvordan vi kan skabe et potentiale, for at det bliver nemmere at have med de svære livsfølelser at gøre som det medfører at miste nogen eller noget man holder af. Endvidere bygger forsøget på et ønske om at børn ikke skal føle sig helt så meget alene i sådan situation. Når vi snakker om det at miste betyder det både at miste til døden, en som forsvinder, venner der forsvinder, en kæledyr der forsvinder osv. Derudover ønsker jeg, Anne mai Slot vilmann at publikum skal udsættes for alternative dramaturgiske former og inddrages i fortællingen både gennem interaktion i det kunstneriske materiale og i research processen. Netop for at højne sandsynlighed for en samhörighed af scenisk materiale og publikum.

Formidling af forsøget

Forsøget bliver formidlet gennem en åben visning og på sigt, for børn rundt omkring i landet.

Forventninger til forsøget

Forventninger til forsøget er at publikum kan lære noget af scenekunsten når man arbejder med inddragelse af publikum. Hvis forsøget lykkes i den forstand, at børn faktisk lærer

noget af visningen er dette afsæt til en ny forestilling. Da det er svært at måle læring i denne sammenhæng vil det bygge på efterfølgende snak med børnene og vores subjektive vurdering af om denne læring har fundet sted på baggrund af børnenes efterfortælling.

MVH

Anne Mai Slot vilmann instruktør og projektleder

TeaterSignatur